

Som et andet Led i det ærede Medlems Indvendinger mod vort Forslag sagde han, at Forslagsstillerne var ikke selv rigtig sikre, idet de dog havde saa megen Tvivl, at de selv foreslog at spørge Industrierte. Jeg synes unægtelig, at dette, at vi foreslog at spørge, tværtimod kunde tyde paa, at vi var sikre paa vor Sag. Vi havde nemlig paa Forhaand spurgt Industrierte, og jeg kunde ikke tænke mig andet end, at naar man spurgte officielt, maatte man faa det samme Svar, som man havde faaet inofficielt. I øvrigt fik vi jo aldrig det Svar fra Industrierte, det er ikke kommet den Dag i Dag. Det, der blev foreslaaet i Udvalget, var at spørge de tre Industrier, der først var Tale om, Skotøj, Tekstil og Herrekonfektion. Om de er blevet spurgt, saadan som det var Hensigten, ved jeg ikke, men de har i hvert Fald ikke faaet Lov til at svare, saaledes som det var vort Ønske. Vi fik et Svar fra en Fjerdeemand om, hvad denne Fjerdeemand mente efter en Konference med de tre, og det kan naturligvis være meget rart ogsaa at faa den fjerde Mands Mening at vide, men de tre andres fik vi aldrig at vide.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde angaaende de Oplysninger, der foreligger om, hvad Industrilederne mente om vort Forslag, at det var saadant noget, de havde sagt paa Basis af en mundtlig Redegørelse. Nej, det ærede Medlem tager fuldkommen fejl, det var ikke paa Grundlag af en mundtlig Redegørelse. Fremragende Industriledere har i flere Dage, før det ærede Medlem som Medlem af Udvalget fik forelagt Foreslaget, haft Forslaget til Undersøgelse, har udtalt sig om det og har paa mit Spørgsmaal erklæret, at de meget tilraadede, at det blev fremsat. Og de Udtalelser, der findes i „Social-Demokraten“, er ikke farvede, de er dikteret af den paagældende Industrileder selv, ikke noget, der er opsnappet i en Telefon eller sligt. Er der altsaa nogen, der skulde hovere i dette Øjeblik, var det maaske snarere os, der skulde gøre det paa Bekostning af de Industriledere, der siger eet i den ene Situation, men lader sig lokke af det konservative Parti eller andre Kræfter, jeg ved ikke hvem, til at sige det modsatte af, hvad de før har sagt. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa en Karakteristik af

denne Handlemaade, det overlader jeg til enhver selv at foretage, men jeg forstaar jo, hvilket Pres Industrierte har været under, jeg forstaar, at de her har rakt det ærede Medlem en politisk Haand, for at det ærede Medlem og hans Meningsfæller kunde slippe lidt lettere ud af Kniben, end de ellers kunde det.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte dernæst om Kontrolspørgsmaal og sagde, at dette med Kontrollen behøvede ikke at komme ind i Loven, thi det var jo en Forudsætning. Ja, det var ingen Forudsætning i 1923. Da blev det sat ind i Loven og paa Basis af, hvad der stod i Loven, etableredes den Kontrolordning, som Skotøjsfabrikanterne nu siger, at de fremdeles er villige til at underkaste sig. Jeg har, siger det ærede Medlem, været uvidende om Loven, og derfor er jeg gaaet til Skotøjsfabrikanterne og har spurgt dem. Mon det ikke er det ærede Medlem, der har været uvidende? Det maa jeg antage, efter hvad han har sagt til Offentligheden. Jeg for min Del har meget vel vidst, hvad der stod i Loven, og derefter har jeg spurgt Skotøjsfabrikanterne, hvorledes Lovens Ordlyd blev udført i Praksis, da man i 1923 havde en Ordning. Men, siger det ærede Medlem saa, Skotøjsfabrikanterne har jo selv sagt, at det første, der skal ske, er, at Loven vedtages. Ja, naturligvis, Forudsætningen for en Kontrol er, at der vedtages en Lov, det er jeg godt klar over, men det er ikke givet, at Loven først skal vedtages, og derefter skal vi snakke om Kontrollen. Fabrikanterne har erklæret sig villige til, naar der gennemføres en Lov, at underkaste sig de Kontrolbestemmelser, der er nødvendige. Det ærede Medlem kan ikke komme her og tale om, at det er os, der først skal vedtage en Lov, nej, vi køber ikke Katten i Sækken, der skal først indsættes de Bestemmelser i Lovforslaget, som er nødvendige for, at man kan faa Folk til at stemme for det; ellers kunde man jo risikere, at Forslaget blev vedtaget og Befolkningen derefter blev snydt. Men hvorfor taler det ærede Medlem saa meget om denne Kontrol, som han dog maa erkende, at han er sluppet uheldig fra i forrige Omgang? Det ærede Medlem ved jo godt, at han ikke havde Lov til at gaa ind paa Kontrolbestemmelser. „Nationaltiden-